

Bilag 3.

Oversættelse.

Ambassadør Otto Borchs stemmeforklaring i plenarforsamlingen den 4. november 1970 om situationen i Mellemøsten.

Den 22. november 1967 afgav Danmark som medlem af sikkerhedsrådet sin positive stemme for resolution 242. I en stemmeforklaring anførte jeg, at resolutionen var et kompromis i dette ords bedste forstand, at den tilgodeså de implicerede parters væsentligste interesser, og at den udgjorde et rimeligt og afbalanceret grundlag for generalsekretærens særlige repræsentant.

Vi står lige så fast nu som før bag denne resolution. Den er efter vor opfattelse stadig det eneste solide grundlag for oprettelsen af en rimelig og varig fred i Mellemøsten.

Den danske regering er stadig overbevist om, at resolution 242 og det diplomatiske maskineri, der er oprettet i henhold dertil — den såkaldte Jarring-mission — til trods for alle de gamle og dybtliggende vanskeligheder og de stadigt forekommende tilbageslag giver det bedste håb for fremtiden.

Det er endvidere værd at bemærke, at parternes godkendelse af resolution 242 og af den særlige repræsentants person bestyrker dette håb. Og hvad der ikke er mindre væsentligt: resolutionen er fortsat blevet støttet og genbekræftet af de fire faste medlemmer af sikkerhedsrådet.

Ved overvejelsen af vor stilling til det foreliggende resolutionsudkast har tre hovedspørgsmål ligget os stærkest på sinde:

- ikke at svække, men på ny at bekræfte sikkerhedsrådsresolution 242,
- at styrke mulighederne for omgående genoptagelse af drøttelserne under ambassadør Jarrings auspicer,
- at støtte forlængelsen af våbenhvilen.

På alle tre punkter har det i dokument A/L.604 indeholdte resolutionsudkast imødekommet vore ønsker bedst. Vi støttede derfor dette udkast ved stemmeafgivningen i formiddag, og vi beklager, at det ikke blev vedtaget.

Trods forskellige ændringer imødekommer den i dokument A/L.602/Rev. 2 indeholdte tekst efter vor opfattelse ikke i samme grad disse ønsker. Tværtimod; vi befrygtede, at der med denne tekst gjordes et forsøg på at ændre den opfattelse, resolution 242 byggede på, og at forrykke balancen deri i en sådan grad, at dens vedtagelse måske ikke ville lette ambassadør Jarring i den ham pålagte opgave — at skabe større enighed og medvirke i bestræbelser for at opnå en fredelig og accepteret bilæggelse i overensstemmelse med bestemmelserne og principperne i den pågældende sikkerhedsrådsresolution.

På denne baggrund anså vi det af let forståelige grunde for umuligt at støtte den nævnte tekst.

Ved vor stillingtagen til de tekster, der fremlagdes i formiddag, har vi endvidere ikke kunnet undlade at tage hensyn til vor alvorlige bekymring for, at der fra to af denne organisations hovedorganer skulle udgå modstridende opfordringer og anbefalinger.

Af disse bemærkninger følger, at den danske regering lægger den allerstørste vægt på parternes vilje til fuldt ud at samarbejde med ambassadør Jarring, således at han hurtigt vil kunne opfylde sit hverv i henhold til sikkerhedsrådsresolution 242, som fortsat må være hans rettesnor.